

Bruxelles, 27.7.2017
COM(2017) 401 final

RAPORT AL COMISIEI CĂTRE CONSILIU ȘI PARLAMENTUL EUROPEAN

CEL DE-AL PAISPREZECELEA RAPORT

**PREZENTARE GENERALĂ A MĂSURILOR DE APĂRARE COMERCIALĂ
LUATE DE ȚĂRI TERȚE ÎMPOTRIVA UNIUNII EUROPENE ÎN 2016**

{SWD(2017) 277 final}

1. INTRODUCERE

Instrumentele de apărare comercială (IAC) sunt formate din trei instrumente importante concepute în mod special în cadrul Organizației Mondiale a Comerțului (OMC) pentru a îndeplini acest obiectiv: antidumping, antisubvenții și de salvagardare.

Măsurile antidumping (AD) și antisubvenții (AS)¹ vizează contracararea unui prejudiciu important (sau amenințarea acestuia) cauzat unei ramuri a industriei naționale de către importurile care fac obiectul unui dumping și/sau al unor subvenții, în timp ce măsurile de salvagardare (SVG) oferă producătorilor interni un ajutor temporar în cazul unei creșteri neprevăzute și semnificative a importurilor. Măsurile de salvagardare sunt aplicate importurilor de orice proveniență (*erga omnes*), iar măsurile antidumping și antisubvenție sunt specifice la nivel de țară, chiar și la nivel de întreprindere.

Fiecare membru al OMC are dreptul să folosească instrumentele de apărare comercială pentru a contracara practicile comerciale neloiale. Acest lucru trebuie să se facă însă în deplină conformitate cu normele OMC, deoarece utilizarea necorespunzătoare a IAC duce la măsuri protecționiste ilegale și nejustificate, cu impact negativ asupra comerțului mondial și a dezvoltării economice. Însăși UE recurge constant la IAC (cu excepția instrumentelor de salvagardare), dar are o abordare echilibrată și moderată. Standardele UE sunt de fapt, chiar mai stricte decât cele prevăzute de normele OMC și prevăd condiții suplimentare înainte ca măsurile să poată fi impuse. Aceste așa-numite „elemente OMC plus” includ, de exemplu, testarea obligatorie a interesului Uniunii, care trebuie efectuată înainte impunerea oricărei măsuri și care evaluează efectul impunerii sau neimpunerii de măsuri asupra economiei europene.

Începând din 2010, s-a remarcat o creștere semnificativă a utilizării IAC de către țările terțe împotriva exporturilor UE. În prezent, când economia funcționează mai încet și cererea este staționară în special în anumite sectoare, industriile UE caută în mod natural alte puncte de desfacere pentru producția lor, inclusiv pe piețele de export. Prin urmare, este crucial ca aceste posibilități de export să nu fie afectate de măsuri necorespunzătoare de apărare comercială, care restricționează nejustificat accesul pe piață.

UE se așteaptă ca și partenerii săi comerciali să respecte standardele aplicabile în cadrul OMC la utilizarea acestor instrumente și și-a continuat eforturile pentru promovarea celor mai bune practici: în fiecare an, Comisia organizează un seminar de o săptămână, cu tematică amplă, în materie de IAC, pentru funcționarii autorităților de anchetă din țări terțe. La cursurile de formare organizate în noiembrie 2016 au participat 20 de funcționari din partea a 6 țări diferite (Egipt, Japonia, Thailanda, Tunisia, Turcia și Vietnam) și secretariatul OMC. În plus, anul trecut s-au realizat reuniuni bilaterale în vederea schimbului de bune practici UE cu funcționari responsabili cu IAC din Indonezia, Thailanda, China și Coreea, precum și contacte mai informale cu alți parteneri comerciali.

Atunci când o țară terță deschide o anchetă în materie de apărare comercială împotriva exporturilor UE, rolul Comisiei este să intervină în mod activ, ori de câte ori este necesar,

¹ În cadrul Organizației Mondiale a Comerțului (OMC), măsurile antisubvenții (AS) poartă denumirea de taxe compensatorii (CVD).

pentru a aborda problemele sistemice identificate în cadrul procedurii și pentru a asigura compatibilitatea cu normele OMC. De exemplu, acest lucru se realizează atât prin observațiile prezentate în scris autorității de anchetă din țările terțe, cât și prin participarea periodică la audieri, pentru a se asigura că drepturile și interesele exportatorilor UE sunt respectate. Comisia intervine, de asemenea, în cadrul acordurilor sale bilaterale și în context multilateral.

Prezentul raport descrie tendințele generale ale activităților de apărare comercială întreprinse de țări terțe, care afectează negativ sau ar putea afecta exporturile UE, principalele probleme identificate și rezultatele obținute în 2016. El conturează în egală măsură o imagine de ansamblu a măsurilor concrete întreprinse de Comisie în ceea ce privește monitorizarea țărilor terțe, furnizând o analiză detaliată pentru fiecare țară și cifre exhaustive în anexă.

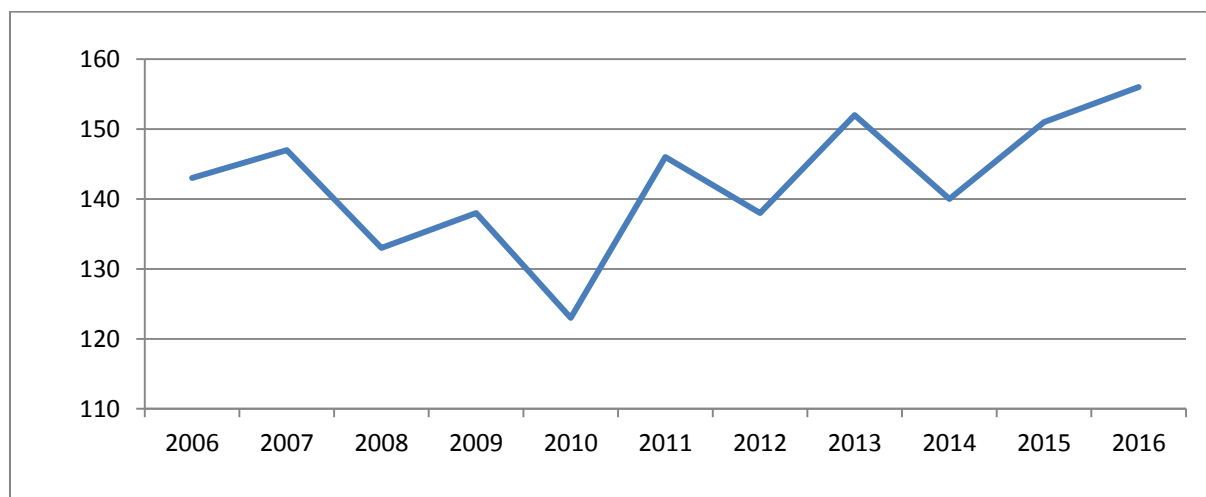
2. TENDINȚE GENERALE

2.1. Măsuri în vigoare la sfârșitul anului 2016

În 2016, la fel ca în 2015, acțiunile de apărare comercială ale țărilor terțe împotriva industriei UE au fost intense.

La sfârșitul anului 2016, erau în vigoare 156 de măsuri IAC care afectau exporturile UE, reprezentând o creștere față de cele 151 de măsuri în vigoare la sfârșitul anului 2015. După cum reiese din graficul de mai jos, există o tendință evidentă de creștere a numărului de măsuri în vigoare care au afectat exporturile UE începând din 2010, iar activitatea referitoare la IAC se menține la cote ridicate.

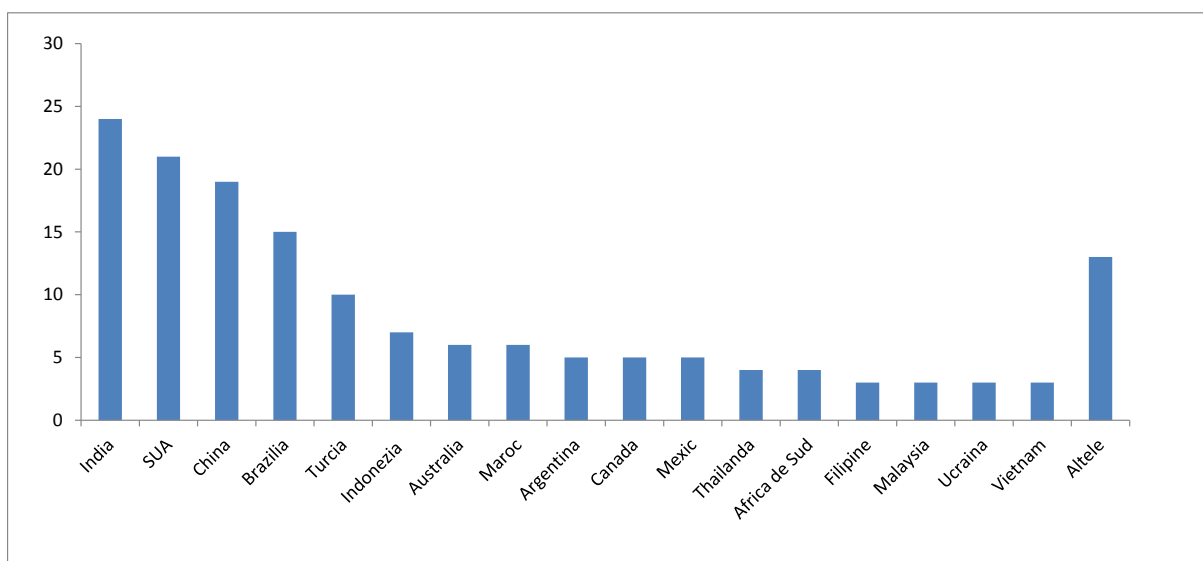
Numărul total al măsurilor aflate în vigoare la sfârșitul anului 2016

Sursă: Statisticile OMC și UE

După cum reiese din graficul de mai jos, **India** a rămas cel mai mare utilizator activ de IAC împotriva UE, cu un total de 24 de măsuri în vigoare la sfârșitul anului 2016 (19 AD și 5 SVG), ceea ce reprezintă o creștere de 5 măsuri față de 2015 (19). Urmează **Statele Unite** cu 21 de măsuri în vigoare, dintre care 19 AD (cu 3 în plus față de 2015) și 2 AS. **China** a rămas stabilă, cu 19 măsuri (17 AD și 2 AS), la fel ca **Brazilia**, cu 15 măsuri, toate fiind AD.

Măsuri în vigoare la sfârșitul anului 2016, pe țări

Sursă: Statisticile OMC și UE

Pe tip de instrument, dintre cele 156 de măsuri în vigoare², 116 sunt AD, 5 sunt AS și 35 sunt SVG (se reamintește faptul că măsurile SVG nu sunt specifice fiecărei țări și, prin urmare, nu neapărat toate afectează exporturile UE).

Mai precis, referitor la măsurile de salvagardare, cei mai importanți utilizatori din 2016 au fost Indonezia (7), cu cel mai mare număr de măsuri în vigoare, urmată de India (5) și alte patru țări din Asia: Malaysia, Filipine, Thailanda și Vietnam (3 fiecare).

2.2. Noi anchete deschise în 2016

În ceea ce privește noile anchete, în 2016 s-a înregistrat o scădere semnificativă: toate țările terțe au deschis împreună 30 de cazuri noi împotriva UE, cu 7 mai puține decât în 2015. Această situație este determinată în principal de o **tendință descendentă** a numărului de **noi anchete privind SVG**, care a scăzut de la 18 în 2015 la 12 în 2016 (-6). Numărul de anchete AD și AS a rămas relativ stabil în comparație cu 2015, respectiv 18 noi AD și nicio nouă AS.

Trebuie remarcat faptul că, dintre toate țările, **India** a inițiat cel mai mare număr de noi anchete (5, dintre care 4 AD), inversând tendința de scădere din 2015, când nu a fost inițiată nicio AD.

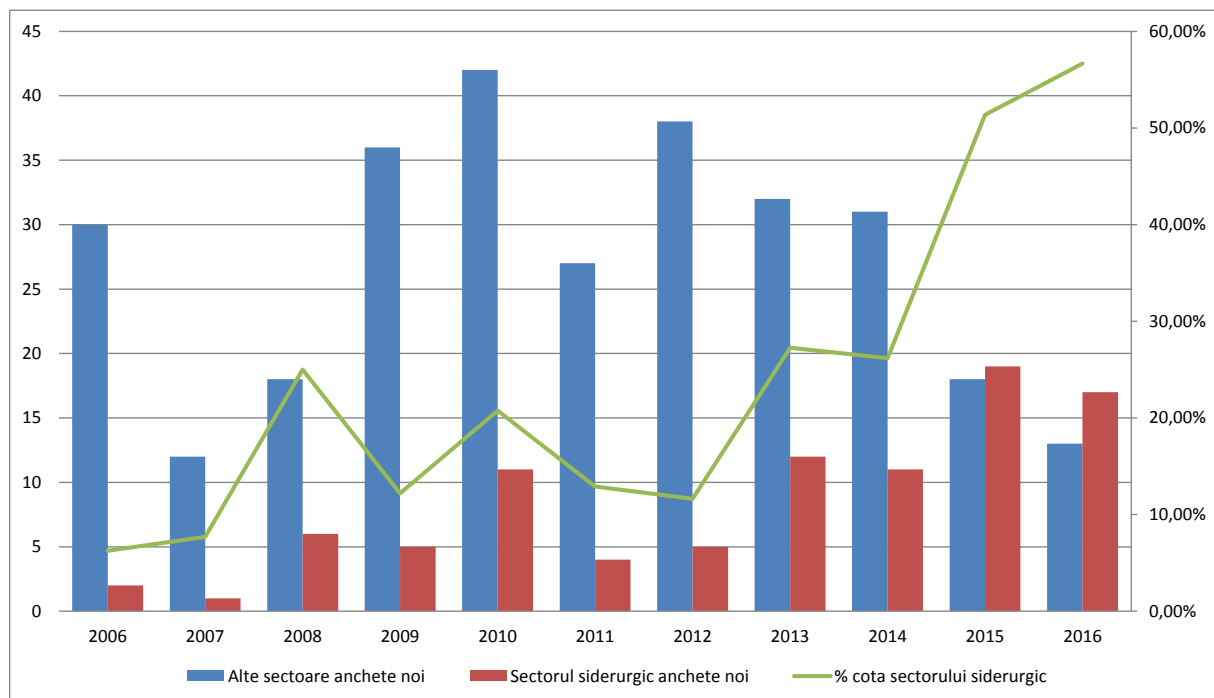
În ceea ce privește sectoarele, la fel ca în 2015, tendința de creștere a cazurilor noi din **sectorul siderurgic** inițiate de țări terțe împotriva UE a persistat în 2016. După cum reiese din graficul de mai jos, proporția anchetelor noi în sectorul siderurgic a depășit numărul total de cazuri din toate celelalte sectoare. De fapt, în 2016, 17 dintre cele 30 de anchete noi împotriva UE vizau produse siderurgice. Începând cu 2015, sectorul siderurgic din întreaga lume a făcut adesea obiectul anchetelor și măsurilor în materie de apărare comercială. Acest lucru se datorează în special capacității excedentare și supraproducției din China, care determină niveluri foarte importante ale exporturilor la prețuri de dumping. Chiar dacă nu

² Măsurile detaliate impuse de țări terțe împotriva UE sunt disponibile pe pagina web a DG Comerț: <http://trade.ec.europa.eu/actions-against-eu-exporters/cases/index.cfm>.

există capacitate excedentară în sectorul siderurgic din Uniune, industria din UE este și ea deseori vizată de măsuri comerciale impuse de țări terțe împotriva importurilor de oțel. Este vorba mai ales de SVG, care se aplică indiferent de țara de origine. Industria din UE este uneori inclusă de țările terțe în sfera anchetelor AD care vizează de cele mai multe ori produse siderurgice care fac obiectul unui dumping, originare din Asia.

Chiar UE a deschis o serie de cazuri și a impus măsuri asupra importurilor de produse siderurgice. Pentru a urmări îndeaproape evoluțiile din acest sector, UE a pus în aplicare un „mecanism de supraveghere în sectorul siderurgic”, care presupune o monitorizare periodică a evoluției importurilor susceptibile să cauzeze un prejudiciu producătorilor din sectorul siderurgic din UE.

Noi anchete împotriva UE în siderurgie și în alte sectoare

Sursă: statisticile OMC și UE

2.3. Măsuri impuse în 2016

În 2016, asupra exporturilor UE au fost impuse în total 30 de măsuri noi de către țări terțe. Aceasta reprezintă o **scădere semnificativă** în comparație cu 2015 (37), în special în ceea ce privește **numărul de măsuri de salvagardare**, care a scăzut de la 15 la 10. În această privință, este important să se reamintească faptul că Comisia Europeană este foarte activă în promovarea utilizării echitabile a IAC de către partenerii săi comerciali, în special în ceea ce privește SVG.

În ceea ce privește măsurile AD și AS impuse, cifrele arată o evoluție globală stabilă. În comparație cu 2015 (21), anul trecut s-a înregistrat o ușoară reducere a numărului total de măsuri AD (19) impuse, dar unele țări au impus mai multe măsuri decât în 2015: SUA și India au impus 5 și, respectiv, 3 măsuri AD, în timp ce în 2015 impuseseră măsuri într-un singur caz. Pe de altă parte, Brazilia a avut o tendință inversă: a impus măsuri antidumping într-un

singur caz, în timp ce în 2015 impusese măsuri în 8 cazuri. Anul trecut, SUA a impus doar o singură măsură AS, la fel ca în 2015.

3. PROBLEME RECURENTE

3.1. Antieludare³

În 2016, numărul de cazuri deschise de țări terțe împotriva UE care implică probleme de eludare a continuat să fie semnificativ. Ca în 2015, anul trecut s-a înregistrat un număr total de 5 cazuri pe probleme de eludare: Turcia avea în vigoare un număr de 3 măsuri (2 măsuri privind țesături din Bulgaria și Polonia, și o măsură privind placajul din Bulgaria, aceasta din urmă fiind impusă în octombrie) și a inițiat o singură anchetă nouă (balamale din Grecia, Spania și Italia), iar Argentina a inițiat și ea o anchetă nouă (hârtie stratificată din Finlanda).

Eludarea se referă la practici ilegale, cum ar fi transbordarea, declararea greșită a originii, modificări aduse produsului sau operațiuni de asamblare efectuate în scopul evitării plății taxelor AD sau AS. Atunci când se constată eludarea, măsurile AD sau AS existente pot fi extinse la țări terțe care nu fac obiectul măsurilor (fiind însă adesea în vecinătatea acestora) și în care are loc activitatea de eludare sau la produsul ușor modificat. Întrucât în prezent nu există norme uniforme în acordurile OMC în ceea ce privește eludarea și având în vedere faptul că situația poate deveni problematică atunci când în măsurile antieludare sunt prinși producători veritabili, s-a conturat o zonă sensibilă pe care Comisia o monitorizează îndeaproape.

3.2. Dreptul la apărare

Un element esențial al tuturor anchetelor IAC este dreptul la apărare al părților. Este la latitudinea autorităților de anchetă să se asigure că este pus la dispoziție spre consultare un dosar neconfidențial relevant. Un astfel de dosar ar trebui să excludă secrete de afaceri și să prezinte informații prelucrate sub formă de indici sau de intervale de valori, care să permită tuturor părților să își formeze o imagine completă asupra situației. Din păcate, în cazul multor anchete (în special al celor cu un singur reclamant sau cu puțini reclamanți), nu se furnizează aproape nicio informație în dosarul neconfidențial sau informațiile sunt pur și simplu eliminate. Această lipsă a informațiilor semnificative nu permite părților să înțeleagă care sunt circumstanțele cazului și le pune în imposibilitatea de a se apăra. În astfel de cazuri, Comisia intervine în mod sistematic, insistând asupra unei mai mari transparențe în cursul procedurii.

3.3. Prejudiciul și legătura de cauzalitate

Anchetele ar trebui să conducă la măsuri doar atunci când sunt îndeplinite cu strictețe condițiile relevante ale OMC, însă, din păcate, acest lucru nu se întâmplă întotdeauna. În special, Comisia s-a confruntat adeseori cu analize insuficiente atunci când existența unei legături clare de cauzalitate între importurile care fac obiectul unui presupus dumping și prejudiciul suferit de către industria națională a fost foarte discutabilă. Atunci când legătura dintre cele două nu poate fi stabilită, chiar și în cazul în care se constată existența unui prejudiciu, nu există motive suficiente pentru a impune măsuri în conformitate cu normele OMC. Este important să se reamintească faptul că pot exista multe motive care să cauzeze

³ Anchetele antieludare nu apar în motorul de căutare online menționat la nota de subsol 2, însă în statisticile anexate ele figurează ca proceduri antidumping.

prejudicii industriei interne: utilizarea ineficientă a capacității acesteia, o scădere a cererii interne sau o creștere a prețurilor materiilor prime și energiei, printre altele. Prejudiciile cauzate de acești factori pot să nu fie atribuite importurilor care fac obiectul unui dumping și pot afecta legătura de cauzalitate. Comisia acordă o atenție specială analizei prejudiciului și a legăturii de cauzalitate în cazul anchetelor în țări terțe, deoarece, fără o legătură de cauzalitate, orice măsură care depășește repararea prejudiciului cauzat de importurile care fac obiectul unui dumping sau de importurile subvenționate se poate transforma într-o măsură protecționistă.

3.4. Utilizarea problematică a măsurilor de salvagardare

Astfel cum s-a explicat anterior, măsurile de salvagardare reprezintă instrumentul cel mai restrictiv pentru comerț, deoarece se aplică tuturor importurilor, indiferent de originea lor. Din acest motiv ar trebui să se utilizeze doar în circumstanțe excepționale, pentru a proteja temporar industria națională în fața unei creșteri bruște și semnificative a importurilor. Deși utilizarea SVG a început să scadă în 2016, Comisia continuă să intervină în mod sistematic în aproape toate anchetele, pentru că multe dintre acestea nu par să respecte normele stricte prevăzute în Acordul OMC privind măsurile de salvagardare. Numeroase anchete SVG se referă la importurile care sunt de fapt originare dintr-o singură țară, caz în care instrumentele AD sau AS ar fi mai adecvate să furnizeze un răspuns mai bine focalizat la problemă, fără limitarea în mod nejustificat a accesului pe piață. În 2016, acest lucru a fost valabil în special în Asia de Sud-Est, unde anchetele SVG au fost menite să protejeze piețele siderurgice naționale în fața creșterii importurilor de produse siderurgice, în principal din China.

4. PRINCIPALELE REALIZĂRI

China — Încetarea măsurilor antidumping în urma raportului AB al OMC

La 22 august 2016, China a pus capăt măsurilor antidumping privind anumite **tuburi de inox fără sudură de înaltă performanță** originare din UE și Japonia. Această decizie reprezintă implementarea raportului organului de apel (AB) al OMC din octombrie 2015, care a concluzionat că măsurile AD impuse de China în 2012 au constituit o încălcare a normelor OMC (a se vedea, de asemenea, punctul 5 de mai jos). Acest caz este un exemplu de măsuri de apărare comercială nejustificate practicate de China, care au fost luate în spirit de revanșă și care nu respectau normele OMC. Cazul a fost inițiat la puțin timp după inițierea de către UE a unui caz împotriva importurilor de oțel din China. În raportul AB al OMC s-a constatat în special că Ministerul Comerțului din China nu a efectuat o analiză segmentată a impactului importurilor care fac obiectul unui dumping asupra ramurii industriale naționale, nereușind să se asigure că prejudiciul cauzat de alți factori nu a fost atribuit importurilor care fac obiectul unui dumping și s-a considerat, de asemenea, că părților interesate nu li s-a permis să își exercite în mod adecvat dreptul la apărare.

Australia — Reducerea taxelor pentru producătorii-exportatori de tomate prelucrate

În 2013, autoritățile australiene au deschis o anchetă AD privind **produsele prelucrate pe bază de tomate** din Italia (UE exportă acest produs către Australia, în valoare de 48 de milioane EUR). În urma mai multor intervenții, ancheta vizându-i pe cei doi principali exportatori, care reprezintă aproximativ 45 % din exporturile totale ale UE, a fost încheiată,

deoarece nu s-a constatat existența unui dumping. Taxele pentru ceilalți exportatori cooperanți au fost relativ scăzute (în medie 4 %).

În 2015, Australia a inițiat o nouă anchetă antidumping cu privire la cei doi producători-exportatori vizați de ancheta anterioară încheiată. La începutul anului 2016, autoritățile australiene au impus măsuri variind de la 4,5 % la 8,4 %, în pofida mai multor intervenții tehnice și politice la diferite niveluri. Aceste măsuri au fost bazate pe o metodologie a cărei aplicare a condus la probleme sistemice grave, deoarece contesta în mod indirect plățile agricole din categoria „cutia verde” din UE (care sunt permise în temeiul normelor OMC) în cadrul unei anchete AD. În aprilie 2016, la cererea societăților și autorităților italiene, Grupul de reexaminare antidumping din Australia a inițiat o reexaminare a măsurilor. Comisia, în coordonare cu industria de profil, a intervenit cu promptitudine în cadrul procedurii, demonstrând că prețul roșiilor proaspete achiziționate de către cei doi exportatori nu a fost influențat de plățile din categoria „cutiei verzi” din UE. În consecință, nu ar trebui să existe nicio ajustare a costurilor, fapt care a generat creșterea artificială a marjelor de dumping. Acest argument a prevalat și, la 5 ianuarie 2017, autoritățile australiene au redus nivelul taxei aplicabile pentru cei doi producători-exportatori (până la 0 % pentru un exportator și la 4,6 % pentru celălalt), recunoscând că metodologia de ajustare a costurilor nu fusese adecvată.

În paralel, în mai 2016, autoritățile australiene au inițiat o reexaminare intermediară limitată la alți producători-exportatori vizați deja de măsuri, în vederea aplicării metodologiei de ajustare a costurilor pe care o aplicaseră inițial celor două societăți italiene cu scopul de a le crește marjele de dumping. Însă în ianuarie 2017, în urma reexaminării a metodologiei, solicitată de cei doi exportatori italieni (descrisă mai sus), Comitetul Australian AD și-a revizuit concluziile și a decis să nu mai aplice metoda de ajustare a costurilor și să reducă nivelurile taxelor pentru toți exportatorii în cauză.

Brazilia — Încetarea anchetei AD privind aparatura cu raze X, fără impunerea de măsuri

În februarie 2017, Brazilia a pus capăt anchetei AD privind importurile de **aparatură stomatologică cu raze X** din Germania (valoarea exporturilor din UE către Brazilia este de aproximativ 5 milioane de euro în cazul acestui produs). Ținând cont de argumentele prezentate de Comisie și de industria de profil (trei intervenții având ca temă probleme serioase legate de analiza volumului și efectele prețului, prejudiciul și legătura de cauzalitate), organismul brazilian responsabil de măsurile comerciale (DECOM) a revenit asupra hotărârii sale preliminare și a concluzionat că industria internă nu a fost prejudiciată de importurile care au făcut obiectul anchetei.

Turcia — O formă mai puțin restrictivă a măsurilor SVG

Turcia a instituit măsuri de salvagardare asupra importurilor de **tapet**, inclusiv asupra celor originare din UE (valoarea exporturilor UE către Turcia este de aproximativ 13 milioane EUR în cazul acestui produs). Comisia a intervenit la mai multe niveluri, inclusiv în cadrul Comitetului SVG al OMC de la Geneva. După contacte extinse, în aprilie 2017 autoritățile turce au convenit, în cele din urmă, să instituie un contingent tarifar care să se aplice începând din august 2016, limitând considerabil impactul economic negativ asupra exportatorilor din UE.

Maroc — O formă mai puțin restrictivă a măsurii SVG

Comisia a intervenit încă de la început în cazul SVG inițiat de Maroc privind **bobine și topuri de hârtie** (valoarea exporturilor UE către Maroc este de aproximativ 20 de milioane EUR în cazul acestui produs). Analiza prejudiciului și analiza legăturii de cauzalitate au fost neconcludente, iar unicul producător intern părea să aibă probleme cu calitatea, cantitatea disponibilă și termenul de livrare. A fost propusă o scădere a taxei *ad valorem*, însă eforturile comune ale Comisiei și industriei de profil, alături de diverse intervenții, au avut ca rezultat un contingent tarifar mai puțin restrictiv pentru exportatorii din UE.

Tunisia — Neimpunerea de măsuri în trei anchete SVG

Tunisia a inițiat trei anchete SVG în ultimii ani: **recipiente din sticlă și plăci fibrolemnoase** în 2014 și **plăci de ceramică** în 2015 (valoarea exporturilor UE către Tunisia este de aproximativ 70 de milioane EUR în cazul acestor produse). Comisia a intervenit cu fermitate, deoarece toate cele trei cazuri fuseseră inițiate pe motive foarte slabe. În special, industria internă nu a suferit un prejudiciu grav, dificultățile fiind cauzate de alți factori, cum ar fi creșterea prețului materiei prime și al energiei. În urma intervențiilor Comisiei, în cooperare cu industria de profil, până în prezent a fost evitată impunerea de măsuri. Comisia continuă să exercite presiuni în direcția clasării oficiale a acestor anchete.

Egipt — Încetarea unei anchete SVG fără impunerea de măsuri

Ancheta SVG privind importurile de polietilentereftalat (**PET**) a început în decembrie 2015. Comisia a intervenit de mai multe ori pentru a evidenția deficiențe semnificative. În special, industria de profil era în faza de demarare și, după începerea producției, importurile nu au crescut, ci, de fapt, au scăzut. În plus, majoritatea indicatorilor au arătat o tendință pozitivă, în special în ceea ce privește cota de piață (producătorii au ajuns la 60 % în decursul unui singur an de producție), iar dificultățile pe care le întâmpinau solicitanții erau legate de faza de demarare și nu de creșterea importurilor. Ancheta a fost încheiată în august 2016 fără a se lua nicio măsură.

Turcia — Încheierea fără impunerea de măsuri a două anchete SVG

În două cazuri SVG, **produse plane din oțel laminate la cald** și **telefoane mobile**, în urma mai multor observații formulate de Comisie în cooperare cu industria de profil, autoritățile turce au recunoscut în cele din urmă că plângerile erau nefondate. Prin urmare, ambele anchete au fost închise fără impunerea de taxe.

Africa de Sud — Măsuri SVG mai reduse la carnea de pui congelată

În decembrie 2016, Africa de Sud a impus taxe SVG provizorii de 13,9 % (*ad valorem*) la **carnea de pui congelată** (valoarea exporturilor UE către Africa de Sud este de aproximativ 200 de milioane EUR în cazul acestui produs). Același produs fusese deja supus unor măsuri antidumping începând cu 2015. În urma mai multor intervenții ale Comisiei, taxa provizorie impusă a fost considerabil mai mică decât cea propusă inițial de solicitant. Cazul este încă în desfășurare și, în momentul redactării prezentului raport, cele două taxe încă se mai aplicau cumulativ.

Noua Zeelandă — Încetarea măsurilor AD la conservele de piersici spaniole

În 2016, Noua Zeelandă a inițiat o reexaminare în perspectiva expirării măsurilor AD impuse în 2011 la importurile de **conserve de piersici** din Spania. Însă în urma intervențiilor din partea Comisiei, în martie 2017, autoritățile neozeelandeze au concluzionat că taxele nu mai erau necesare și au fost, prin urmare, eliminate.

5. ACTIVITATEA OMC

Comisia este activă în cadrul OMC pentru a apăra interesele UE în cazuri specifice și pentru a asigura respectarea deplină a legislației OMC. Dacă măsurile IAC luate de către alți membri sunt considerate a încălca normele OMC, Comisia poate să le conteste și să solicite instituirea unui panel.

Așa s-a procedat în cazul *măsurilor AD impuse de Rusia asupra importurilor de vehicule utilitare ușoare (VUU) (DS479)*, pentru care în ianuarie 2017 s-a publicat raportul panelului (cazul a fost menționat în raportul anual de anul trecut). Panelul a declarat că astfel de taxe încălcă normele OMC, fiind de acord cu UE cu privire la toate solicitările procedurale și recunoscând că analiza efectuată de Rusia este problematică în mai multe aspecte, în special din cauză că nu a ținut cont de capacitatea excedentară masivă în sectorul intern al vehiculelor utilitare ușoare. Cu toate acestea, în februarie 2017, Federația Rusă a contestat raportul panelului în numele Uniunii Economice Eurasiatice⁴.

În ceea ce privește un alt caz menționat tot anul trecut, respectiv *măsurile AD impuse de China asupra importurilor de anumite tuburi de oțel (DS460)*, în urma hotărârii organului de apel din raportul din octombrie 2015, la 22 august 2016, China a aplicat recomandarea organismului de soluționare a litigiilor al OMC („OSL”) și a abrogat măsurile.

De asemenea, Comisia intervine în mod activ, în calitate de terț în cadrul procedurilor OMC care implică alți membri ai OMC, cu scopul de a aborda și monitoriza chestiuni de interes sistemic, precum și de a susține aplicarea unor standarde mai ridicate în anchetele de apărare comercială la nivel mondial.

În 2016, Comisia a intervenit, printre altele, în două litigii aduse în fața OMC (*DS464: SUA — Măsuri antidumping și antisubvenții cu privire la importul de mașini mari de spălat din Coreea*, și *DS471: SUA — Anumite metodologii și aplicarea lor la procedurile AD în care este implicată China*), în care au fost contestate metodologia pentru stabilirea dumpingului selectiv și aplicarea reducerii la zero de către Statele Unite în cadrul anchetelor AD. Rapoartele organului de apel emise în ambele cazuri prezintă un interes deosebit pentru UE, deoarece această metodologie, care a crescut în mod artificial marjele de dumping, este utilizată de către SUA și în cazurile împotriva importurilor din UE.

În cele din urmă, Comisia participă în mod regulat în cadrul comitetelor relevante ale OMC de la Geneva. În cadrul comitetelor antidumping și antisubvenții, acțiunile întreprinse individual de alți membri ai OMC sunt discutate și examinate în contextul exercițiilor de raportare lunară și semestrială la OMC. Comisia intervine în mod sistematic și prezintă cazuri individuale și în cadrul comitetului de salvagardare, având în vedere utilizarea intensivă a acestui instrument, care reprezintă un motiv de preocupare majoră. În plus, Comisia ia parte la un grup de discuții mai generale privind salvagardarea, care are drept obiectiv principal schimbul de opinii cu privire la practicile respective ale membrilor OMC.

⁴ Statele membre ale Uniunii Economice Eurasiatice (EAEU) sunt: Belarus, Kazahstan, Rusia, Armenia și Kârgâzstan.

6. CONCLUZII

Informațiile și datele cuprinse în prezentul raport arată că, în cursul anului 2016, activitatea de apărare comercială împotriva UE s-a menținut intensă și a necesitat un efort permanent din partea serviciilor Comisiei. Deși Comisia salută scăderea numărului de noi anchete și măsuri împotriva UE, mai ales în ce privește salvagardarea, trebuie remarcat faptul că numărul total al măsurilor în vigoare a crescut în comparație cu 2015, ajungând la un nivel deosebit de ridicat.

Anul trecut a fost marcat și de creșterea complexității cazurilor în discuție, din cauza mai multor factori precum capacitățile siderurgice excedentare la nivel mondial sau contextul politic din unele țări terțe, situații în care măsurile IAC pot dobândi o conotație protecționistă. În plus, producătorii din statele membre ale UE care se confruntă cu provocări pe piața internă au căutat puncte de desfacere la export în vederea îndeplinirii obiectivelor de creștere și de ocupare a forței de muncă și, astfel, fac mai adesea obiectul unor măsuri IAC impuse de țări terțe.

Abordarea Comisiei atunci când se confruntă cu activități IAC inițiate de țări terțe împotriva industriilor din UE este să intervină sistematic în procedurile aflate în desfășurare, prin intervenții tehnice, dar și prin crearea unui dialog constructiv cu serviciile responsabile cu IAC ale partenerilor comerciali. Aceasta ar trebui să contribuie la dezvoltarea unor autorități de anchetă bine informate, care să fie mai conștiente de importanța respectării normelor OMC când efectuează anchete de apărare comercială în propriile lor țări.

În ultimii ani, având în vedere experiența acumulată de-a lungul timpului, intervențiile tehnice ale Comisiei au avut un impact din ce în ce mai mare. Acest lucru, împreună cu intervenții politice și cu contacte formale și informale cu țările terțe, a condus la o serie de realizări importante. Însă multe dintre problemele întâlnite în trecut persistă.

În plus, având în vedere natura din ce în ce mai complexă și deseori politizată a mediului comercial mondial, se poate anticipa o utilizare sporită a IAC. În acest context dificil, Comisia își va concentra eforturile pentru ca IAC să fie utilizate cât mai rațional posibil. Interacțiunea strânsă cu industria din UE, cu întreprinderile individuale din UE și cu statele membre, precum și dialogurile bilaterale și schimbul de bune practici cu țările terțe joacă un rol esențial în demersurile Comisiei.

Comerțul mondial, care este în permanență liberalizat și care oferă oportunități importante pentru părțile interesate, nu poate funcționa decât în condiții echitabile. Apărarea comercială asigură prevalența echitabilității. În acest sens, ea este o parte integrantă a politicii comerciale a UE, precum și a altor parteneri comerciali importanți.

* * *